

i samme Lovs §§ 71, 72, 74 og 85 omhandlede Forbrydelser imod Kongen, Fædrelandet eller Statsforfatningen har enhver Minister en Forpligtelse under samme Straf til, naar han har erholdt Kundskab om eller har Grund til at antage, at en af de i hine Paragrafer eller i samme Lovs §§ 86, 95 og 96 omhandlede Forbrydelser er besluttet, eller at dens Udførelse forberedes, at bruge al sin Embedsmyndighed og isøvrigt at gjøre, hvad han formaar, for at forhindre Forbrydelsen. Har han ikke kunnet opfylde denne Pligt uden Fare for sit eget og sine Nærmestes Liv eller Velfærd, vil Straffen for dens Tilfidesættelse dog kunne gaa ned til de i nærværende Lov hjemlede lavere Grader af Statsfængsel.

§ 11.

Hvis en Lovgivning eller Regjeringen vedkommende Beslutning af Kongen mangler ministeriel Medunderskrift, er enhver derfor ansvarlig Minister (jfr. § 3) ifalden en Bøde af 200 Kr.

Er det mod bedre Vidende, at den paagjældende Minister har undladt at medunderskrive eller tilraadet den flete Undladdelse af Medunderskrift, straffes han med højere Bøde eller Fængsel.

§ 12.

Overtredelse af Bestemmelserne i Grundlovens §§ 19, 21 og 22, Lov om Regjeringens Førelse i Tilfælde af Kongens Ummyndighed, Sygdom eller Fraværelse af 11te Februar 1871 §§ 1, 2 og 4 og Lov om Valgene til Rigsdagen § 90 angaaende Rigsdagens Sammenkaldelse, Samvære, Udsættelse, Oplosning og Valg, straffes efter Forseelsens Beskaffenhed med Fængsel eller, hvis Forseelsen er begaaet af Uagtsomhed, med Bøder.

§ 13.

Udstedes en kongelig eller ministeriel Beslutning af Lovsindhold uden at være vedtagen af Rigsdagen og uden at fremtræde som foreløbig Lov, vil enhver Minister, som i Genhold til Reglerne i det foregaaende Afsnit bærer Ansvar derfor, være ifalden Straf af Bøder, hvis Forseelsen kun hidrører fra feilagtig Opfattelse, og ellers af Fængsel.

§ 14.

Udstedes en foreløbig Lov, uden at de i Grundlovens § 25 foreskrevne Betingelser ere tilstede eller af saadan Beskaffenhed, at det ved Udstedelsen maatte kunne forudses som overveiende sandsynligt, at Rigsdagens Stadfæstelse vilde blive negtet i et af eller begge Thingene, er enhver Minister, paa hvem Ansvar i Genhold til denne Lovs 1ste Afsnit falder, samme Straf undergiven.

I Statsforfatningsforhold, som Grundloven har ordnet tildels eller foreløbig og isøvrigt henvist til Ordning ved Lov (Grl. §§ 7, 8, 12, 19, 32, 40, 50, 58 samt 68 og 69 jfr. 70), og som derefter ere blevne ordnede ved Love, der vedvarende bestaa, kunne kun saadanne Tilfælde anses som særdeles paatrængende, hvor der mod Anvendelsen af visse Regler i den bestaaende Lov frembyder sig faktiske Hindringer (saaledes som i det Tilfælde, der foranledigede den foreløbige Lov af 11te December 1849), medens der er særdeles Trang til Anvendelse af Lovregler angaaende de Forhold, de omhandle.

§ 15.

Forinden Finansloven er vedtagen, maa Skatterne et opkræves (Grl. § 49).